Iluzionistul care pândește din necunoscut întinderile științei sale (I)

On Decembrie 02, 2012

Sporește cunoașterea și înțelegerea "Omului" din tine, fără să depășești granițele a ceea ce experimentezi din perspectiva a ceea nu poți cuprinde.

Tot ceea ce exista în jurul meu se modifica fără încetare, dar pe nesimțite și aproape fără știrea mea, ca o emanație nefirească de vapori, într-un soi de spirală a timpului fixată de lateralele unei forțe magice numită "dublă revărsare a formelor din haosul originar". Zgomotele înfundate ale cunoașterii și auto-cunoașterii se făcură auzite, dar însoțite de ecouri de îndoială. Mă aflam într-un impas care putea conduce la o diminuare considerabilă a valorii pe care mi-o atribuiam, fără ezitare, în înțelegerea vieții și în acceptarea realității.

Cum era posibil ca un ins oarecare, supus unei constante presiuni, hrănindu-se doar cu iluzia unui vis, un necunoscut care se grăbește să scoată la suprafață din cele mai întunecate colțuri ale realității adevărata sa menire - să se confunde, să se compare la o distanță de doar câteva "contra-atacuri" cu un alt tip uman, cu un jucător înfocat al realului, cu un iluzionist care își transformă magiile într-un mod unic?

Trebuia, oare, să trag concluzia că ajunsesem rezultatul excesului meu de transfigurare, și că toate nu erau de fapt decât unul și același lucru, un separatism de limitele mele? Omul din mine era dincolo de orice mască? Sau se agăța de orice iluzie, recurgând la tot felul de artificii?

Leadership: Poți fi un model al unei conștiințe care își este propriul obiect de cercetare, descoperind în tine însuți acele mecanisme de *checks and balances* care te ajută să descoperi o altfel de reflexivitate?

Tot soiul de idei bine stabilite pe care le abandonam în favoarea altora incoerente. Toate resursele convingătoare puse la bătaie într-o permanentă căutare de ceva nou. Dar de ceva imprevizibil. De ceva improbabil. O baterie magnetică în jurul căreia se înșiruiau grămadă toate resursele, toate efluviile creatoare cele mai subtile, presărate cu cel mai fin set de calități. Dar care se descărca tot mai mult prin consumul propriu de energie.

Ca un om care învață atâtea și atâtea, descoperind pe măsură ce înaintează în studiu tot mai multe secrete, eram convins că nu voi ști niciodată nimic. Că, de fapt, totul se reîntorcea împotriva mea, ca un glonț ricoșat. Căci îmi nesocoteam tot mai mult ființa, printr-o sporire a cunoașterii. O căutare simbolică a unui lucru neînțeles, lupta în jurul unui adevăr întortocheat. Exploatarea în exclusivitate a unei înțelegeri contrare propriei gândiri, ce trebuia încheiată.

Mă simțeam plasat tocmai în mijlocul cerului și al pământului, încadrat într-o anumită categorie a realității - nuanțată doar la nivel de știință. *Un coureur poussé des nouvelles epreuves* . Fiind limitat de un fenomen necunoscut, doar la o singură opțiune: incertitudinea.

Reflexivitatea este capacitatea de a analiza propriile gânduri, emoții, practici profesionale sau situații prin care treci, cu scopul de a le transforma într-un răspuns la marile dileme ale vieții.

Iar una din cele mai mari dileme ale vieții, pornind de la analiza propriei persoane, este umatoarea: "de ce continuă omul să construiască, să inventeze, să diversifice, căutând ceva anume, acel ceva pe care dacă-l întrebi, nu va ști să-l definească prea bine?"

Leadership: Evoluția ta mai are încă mulți pași de făcut până să ajungă să-și creeze structura capabilă de a redefini esența determinării tale într-un demers numit: "echilibrare personală" ?

Scânteia se aprinsese, fulgerător și neașteptat, ca o erupție de gânduri într-un viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat. Nimic nu-l mai oprea pe omul supus forțelor deschizătoare de drumuri să-și răsfrângă iluziile în ceața devenirii, tot mai densă. Şi mai aspră. Acolo unde nimic nu se vede, dar unde sălășluiesc toate răspunsurile și se contabilizează toate secretele. Acolo unde totul se schimbă, dar înainte de toate se cântărește.

Ajunsesem să mă raportez la niște concepte care îmi erau la fel de străine pe cât puteau fi protonii pentru Tolstoi. Semeț și tulburat mă simțeam în același timp, aidoma celui ce trece puntea cercetării științifice pentru a pătrunde într-un tărâm necunoscut, încălzit de cunoașterea cea mai pură, dar totuși atât de complicată.

Totul se rezuma la cât de bine mânuiam bastonul care aducea bogăție minții, cuprins în imperativul: "Cântărește-ți bine forțele" !

Echilibrarea personală este o domolire a elanului al cărei intensitate da valoare existenței rezumând ființa în profunzimea sa originară, însemnând o indulgentă a modului cum folosești cunoașterea pentru a facilita acea înțelegere care te ajută să vezi înțelepciunea din spatele durerii.

Ce anume provoacă durerea ta de a nu putea pune în ordine haosul pentru a crea o nouă lume? Este oare de vină incapacitatea ta de a trece la acțiune, în încercarea de a da impresia de mai multa transparență unui univers plin de semnificații?

Cântărește-ți bine forțele, ca nu cumva să ți se pară doar că deții toate resursele de motivație, inspirație și imaginație, iar când vei da piept cu marea provocare a necunoscutului și incertitudinii, să descoperi că a fost doar o impresie falsă.

Percepția realității tale este verificată din perspectiva a ceea ce știi că nu înțelegi, în măsura în care tot ceea ce încerci să cuprinzi este limitat de valoarea pe care o acorzi împlinirii și evoluției bazate pe explorarea propriilor gânduri și trăiri?

Iluzionistul care pândește din necunoscut întinderile științei sale aduce în prim plan acea schimbare totală a omului care, manipulând în mod tot mai sofisticat știința și cunoașterea, ajunge să-și creeze și asume îndatoriri peste puterile sale. Îndepărtându-se ușor și apoi din ce în ce mai mult de realitate, sfârșește prin a se izola într-o lume a iluziilor. O lume care se poate clătina și chiar prăbuși asemenea unui munte.

Te încadrezi într-o anumită categorie a realității - nuanțată doar la nivel de știință? Limitările propriei tale cunoașteri sunt date tocmai de această incertitudine ce bate la ușa vieții tale, întrebându-te: " *Cine ești de fapt?* ". Această incertitudine evidențiază lipsa capacității tale de a analiza obiectiv lucrurile înainte de a lua o decizie fermă, înainte de a afla cum stau lucrurile în realitate?

Sporește cunoașterea și înțelegerea "Omului" din tine, fără să depășești granițele a ceea ce experimentezi din perspectiva a ceea nu poți cuprinde.

Source: https://neculaifantanaru.com/iluzionistul-care-pandeste-din-necunoscut-intinderile-stiintei-s